

God of War: Ghost of Sparta

Szövegekönyv

Fordította és lektorálta: Gora

1.01-es változat

Olümposz - Kratos trónja

Gaia: Kratos, Spárta Szelleme vette át az Olümposziak közt a Háború Istenének helyét. A vérontás és a könyörtelen csaták végül ide juttatták. Árész halott. S bár Olümposzivá vált, halandó életének emlékei továbbra is kísértették.

Callisto: Kratos, segíts...

Callisto: Kratos!

Gaia: Kratos tudta, hogy ez nem szokványos látomás volt. Mert az Isteneknél semmi sem volt az, aminek látszott.

Útban Atlantisz felé a hajón

Gaia: A múltbeli látomásai miatt, Kratos válaszokat keresett. Válaszokat melyek Poszeidón templomában, Atlantisz városának mélyén lappangtak.

Athéna: Ez elég nagy meggondolatlanság részedről, Kratos. Ez csupán egy álom. Semmi több.

Kratos: Ezek a látások továbbra is gyötörnek, Athéna! Amiktől ígéretedhez híven meg kellett volna szabadítanod. De ezt a látomást... még befolyásolhatom.

Athéna: Talán jobb lenne nem bolygatnod. Sokkal több forog kockán mind gondolnád. Kérlek...

Atlantisz - Kratos anyjánál

Callisto: Annyira hiányoztál, Kratos.

Kratos: Miféle áruulás ez? Az Istenek újabb ármánykodása?

Callisto: Nem az fiam, tényleg én vagyok az. Apád hozott ide. Olyan sokáig vártam.

Kratos: Az apám?

Callisto: Nincs sok időnk, Kratos. Ahogy az öcsédnek sem maradt sok hátra.

Deimos: Kratos!

Kratos: Deimos?

Callisto: Életben van. Csapdában a Halál Birodalmának gyötrelmei közt.

Kratos: De hisz neki nyoma veszett! Azt mondtad nekem, hogy...

Callisto: Sajnálom. Kénytelen voltam hazudni neked. Jól figyelj rám! Spártában, Árész temploma... olyan titkokat rejt, amik elvezethetnek a testvéredhez. Az út nem lesz veszélytelen... De csak te segíthetsz rajta. Meg kell tenned Kratos... Szüksége van rád.

Kratos: Ez... lehetetlen. Miért? Miért tetted ezt?

Callisto: Apád megtiltotta, hogy beszéljek róla.

Kratos: Az apám? Ki az apám?

Callisto szörnyé válik, Kratos végez vele

Callisto: Végre, szabad vagyok. Találd meg a fivéred... Kratos. Menj... Spártába! Találd meg Deimost! Szüksége... van rád.

Kratos: Anyám! Mit műveltem...

Gaia: Utolsó leheletével megszabadult terhei súlyától, és végre meglelte a békét, mit oly rég keresett. Ami viszont Kratost illeti, a dühe már szinte tapintható volt. Sorsa ismét az örület mélyére kényszerítette.

Atlantisz, Théra barlangjában

Théra: Régóta várok valakire aki elég kegyes ahhoz, hogy megszabadítson minket. Gaia megjövendölte üdvösségünk eljövetelét, Spárta Szelleme.

Kratos: Nem miattatok jöttem!

Théra: Ne légy olyan naiv, Kratos! A sors vezetett hozzám. Szükséged van a segítségemre.

Kratos: Semmire nincs szükségem tőled, Théra.

Théra: Ha nem szabadítasz ki, te is erre a sorsa fogsz jutni! Velem együtt veszel oda ezen a helyen. Engedj szabadon! Engedj szabadon és minden hatalmam megkapod! Ha nem teszed meg, örökre a kínjaink rabjai maradunk.

Kratos Thérába vágja pengéit átítatva azokat a Titán tűzével. Théra dühében megpróbálja Kratos alól kivenni a talajt, de hősiük kijut. A barlangjából kiszabadulva, Kratos a távolból nézi Atlantisz pusztulását.

Gaia: A Szküllával vívott küzdelem alapjaiban rázta meg Poszeidón királyságát. Atlantiszt elnyelték a tenger habjai. De ez kicsit sem rázta meg Spárta Szellemét.

Athéna szobránál

Kratos: Athéna! Hazudtál nekem! Mindannyian hazudtatok nekem! Az öcsém életben van! Életben van! Athéna!!!

Athéna: Ne hagyd, hogy a dühöd elvakítson, Kratos! Sok dologgal nem vagy még tisztában. Figyelmeztettelek, hogy az utadat fogják állni...

A Haldokló Harcosnál

Harcos: Tarts ki Dominus, megnyerjük a csatát! Tarts ki!

Kratos: Itt meg mi történt?

Harcos: Feldühítettük őket... az Isteneket.... Ezt az üzenetet küldték mindenkinek, aki szembeszáll akaratukkal. De mi... mi túléltek. Megkímélt bennünket...

Kratos: Ki volt ilyen kegyes?

Harcos: A lánya... üzent... Spárta Szellemének... A munkája kezdetét vette... Halál... vár a Szelleme. Sosem szerzi meg a koponyát. A koponyát...

Kratos: Úton vagyok érted, fivérem.

A Sírásónál

Sírásó: Milyen ostobák. Milyen ostobák. De te... Kratos, te vagy a legnagyobb ostoba mindközül. Spárta Szelleme. Árész mézárósa, és most már Atlantisz elpusztítója. Vigyázz magadra, spártai! Poszeidón királyságának elpusztítását nem nézik majd jó szemmel az Olümposzon.

Kratos: Kicsit sem érdekel, hogy mit gondolnak.

Sírásó: S mégis közülük léptél elő?

Kratos: Sosem vágytam Árész trónjára!

Sírásó: Az a megtiszteltetés ért, hogy maguk közé fogadtak. És te ezt mégis mocskosnak tartod.

Kratos: Az Istenek megtarthatják a kegyességüket. Én csak a testvéremet szeretném megtalálni.

Sírásó: Hát persze. A másik fiú. Próbálkozz csak nyugodtan, de úgysem járhatsz sikerrel! Sosem fogod megtalálni. Mikor ráeszmélsz saját pusztításodra csak a megváltás útját fogod kutatni. Ez minden... ami rád várhat a kalandod végeztével.

Kratos: Addig, nem amíg meg nem találok Deimost.

Sírásó: Légy bölcs, fiam... és fordulj vissza! Semmi keresni valód egyelőre a Halál Birodalmában.

Emlék (Kratos és Deimos)

Kratos: Nem lankadhat a figyelmed, Deimos! Egy spártai harcos, sosem hagyhatja, hogy a földre küldjék. Még a halál küszöbén is, egy spártai állva marad a csatatéren. Nos, spártai vagy, vagy sem?!

Deimos: Az vagyok, Kratos.

Erinys

Gaia: Erinys... Thanatosz, a Halál Istenének lánya. A fájdalom formálta, a gonoszság szülte.

Erinys: Spárta Szelleme. Az Isten Mészáros. A fivéred Thanatosz tulajdona. Szóval be kell érnem a te véreddel is.

Kratos: Nem állíthatsz meg! Semmi sem képes rá!

Emlék (Kratos és Deimos)

Kratos: Egy spártai harcos, sosem hagyhatja, hogy a földre küldjék. Még a halál küszöbén is, egy spártai állva marad a csatatéren. Nos, spártai vagy, vagy sem?!

Deimos: Az vagyok, Kratos.

Gaia: A titánokkal vívott nagy háború után... Az Orákulum előre megjövendölte az Olümposzi Istenek és lakhelyük elbukását. Tisztán látta ki teljesíti be végzetüket. Nem a Titánok keze, mely annyira szomjazott a bosszúra, hanem egy Halandóé, egy megjelölt harcosé. Aki irányítása alatt tartja ezt a megjelölt harcost... az befolyásolja az Olümposz sorsát.

Athéna: Elég legyen! Atyánk a megjelölt harcosért küldött bennünket, nincs szükségünk a másik fiúra.

Árész: Túlságosan szűk látókörű vagy, Athéna. Tágulj az utamból!

Athéna: Azt mondtam, hogy hagyd a másikat! Vidd a megjelöltet, és távozz!

Deimos: Kratos, segíts!

Athéna: Bocsáss meg...

Deimos: Segíts!

Kratos: Deimos!

Callisto: Kratos, Deimos? Merre vagytok? Gyertek haza, fiaim!

Spárta (A Jelen)

Kratos: Deimos... Meg foglak találni.

Árész temploma

Spártai: Húzzátok! Te ott, ne lazálj! Nagyuram! Hamarosan végzünk a munkánkkal, és új szobrot emelünk a dicsőségedre. Ez az emberek! Húzzátok!

Árész szobra kidöntve

Spártai: Éljen Kratos nagyúr, a Háború Istene!

Együttesen: Éljen Kratos nagyúr!

Spártai: Nagyuram, van számodra valamim. Hamarosan visszatérek veled.

Árész ajtaja: Nézz önmagadba, és sorsod megpecsételődik!

Gaia: Kratos ott állt Árész Templomában. Komor rálátása volt egykori és jelenlegi helyzetére. Spárta Szelleme, az Isten Mészáros, és az általa megvetett személy a Háború Istene.

Kratos tükörbeli fiatalkori önmagával küzd

Fiatal Kratos, miután hozzávágta a tükörhöz: Miattad vitték el, Deimost!

Másodjára: Miattad szenved!

Kratos beveri a tükörbe, és megszerez egy kulcsot

Gaia: Kratos tudta, hogy vissza kell térnie Atlantiszba, az elsüllyedt városba. Csak ott lelhet rá a Halál Birodalmának bejáratára. És magára hagyott testvére.

A templomból kifelé

Spártai: A felszerelésed, Nagyuram. Úgy vigyáztam rá, mintha a sajátom volna.

Kratos: Remek szolgálatot tettél.

Spártai: Köszönöm, Nagyuram.

A bánat kanyonja, Thanatosz megszáll egy elesett spártai harcost

Thanatosz: Figyelmeztetlek, Spárta Szelleme. Hagyj fel ezzel az úttal, az Istenek követelik!

Kratos: Nincs hatalmuk fölöttem, Thanatosz! Hol van a testvérem?

Thanatosz: Ha folytatod, még a Sors sem akadályozhatja meg számomra az utad lezárását. Árész ostoba volt, hogy azt hitte, szolgálni fogod.

Kratos: Ne próbálj meg az utamba állni, Thanatosz! Vagy nem csak Árész vérenek kiontását fogják nekem tulajdonítani.

Találkozás Midással

Midász: Ne gyere a közelembem! Ne gyere a közelembem! Megátkoztak! Ne gyere a közelembem! Hát nem látod? Bármihez is nyúlok, arannyá válik.

Kratos: Midász?

Midász: Én... nem erre vágytam. Azt hittem... Honnan... tudhattam volna, hogy hozzám ér... Ó, lányom... Én gyönyörű kislányom...

Midász a Holtak Folyóját képzelem a magma folyam helyére

Midász: A Sztix folyója... Hadész birodalmában lennék? Annak kell lennie! Végre tudom, hogy mit kell tennem!

Belenyúl, és fájaldalmában elmenekül

Midász: Áá, ne, ne... Ááááá!!!!

Kratos beleveti a magmába, ami Midással együtt arannyá válik, megnyitva a tovább vezető utat

A hajón

Gaia: Kratos tisztában volt vele, hogy a tomboló mélységben, választ kap a kérdésre, amit egyelőre képtelen feltenni. Vajon Deimos még életben van?

Az örvény elnyeli, és Poszeidón romos szobránál tér magához, a szobor feje megszólal

Poszeidón: Meggyaláztad a királyságomat! Ezt sosem felejttem el neked, Spárta Szelleme. Felelni fogsz ezért a sértésért.

Athéna szobránál

Athéna: Még nem késő visszafordulnod, Kratos. Utazásod semmi jót nem tartogat. Az Istenek...

Kratos: Végeztem velük! Térj vissza az Olümposzra, és hagyj magamra!

Athéna: Fivéred fenyegetést jelentett az otthonunkra, Kratos. Ami megtörtént... annak meg kellett történnie. Bocsáss meg!

Kratos: Te is ott voltál? Miért? Miért nem segítettél neki?

Athéna: Miattad voltam ott, Kratos. Téged kellett mentselek.

Kratos: Őt is megmenthetted volna. Ahogy én is.

Athéna: Ez sokkal többről szól, mint gondolnád, Kratos.

Kratos: Hazugságok és rejtvények. Te csak ezekhez értesz, Athéna. Meg fogom menteni a testvéremet. És te félre fogsz állni az utamból!

A találkozás

Kratos: Öcsém. Most már biztonságban vagy.

Deimos: Biztonságban?! Te hagyta, hogy ez történjen velem! Ki kellett volna állnod értem! Csak nem hitted, hogy elfelejtettem? Hogy megbocsájtottam? Soha nem fogom ezt megbocsájtani neked, bátyám.

Deimos erőfölényekor megjelenik Thanatosz, és elragadja

Thanatosz: Megölted a lányomat, spártai! És ezért, most szenvedni fogsz!

Újra együtt

Deimos: Egy spártai harcos sosem hagyhatja, hogy a földre küldjék. Igaz, testvér?

Kratos: Nem foglak többé elveszíteni, Deimos. Jöjj! Ennek a harcnak még koránt sincs vége.

A végső harc

Thanatosz: Az Orákulum hát igazat szolt, a megjelölt harcos elhozza az Olümposz pusztulását. Árész pocsékul választott azon a napon. A fivéredet választotta helyetted. De ennek már nincs jelentősége. Nem másítható meg egy korábbi döntésed.

Kratos: Az Isteneknek nincs beleszólása a sorsomba, Thanatosz!

Thanatosz: Az Istenek csak rendelkeznek... ám a Végzet Istennői a valódi végrehajtók! Te is csak egy gyalog voltál egy olyan játszmában, amit észre sem vettél. Milyen szánalmas. De most elérkezett hát az idő, Kratos... A vég kezdete.

Deimos halálos sérülést szenved, Kratost dühe hozzásegíti a győzelemhez

Kratos testvére holttestét a Sírásó gödrébe fekteti

Kratos: Most már szabad vagy, kisöcsém.

Majd az Olümposz sziklájának pereméhez megy

Kratos: Az Istenekre, mivé váltam?

Sírásó: Te vagy halál. Világok... pusztítója.

Athéna kilép az Olümposz bejáratán, és Kratoshoz megy

Ahéna: Bevégeztetted... Megszakítottad halandó kötődéseid. Nem húz már vissza semmi ehhez a világhoz. Készen állsz... az Istenné válásra.

Kratos: Ez mindvégig csak a te játékod volt, Athéna?! Ennek még nincs vége, Athéna. Az Istenek fizetni fognak mindezért!

Athéna: Bocsáss meg... testvérem!

Miután Kratos belép az Olümposzra, a sírásó Callisto testét Deimos mellé fekteti

Sírásó: Most már, csak egy maradt hátra...

Kratos a Háború Istenének páncélatáiban trónjáról dühösen előre tekint

Vége

HUNOSÍTÓK Team